

[Bernhard Baunsgaard]

bedre styr på politiets efterretningstjeneste, der i hovedsagen vender sig mod danske borgere.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Bernhard Baunsgaard er jo en trænet parlamentariker, og hr. Bernhard Baunsgaard ved selvfølgelig, at når man vedtager et forslag, så vedtager man også bemærkningerne til forslaget; det er vi enige om.

Men hr. Bernhard Baunsgaard ved også, at efter behandlingen i et folketingsudvalg og afgivelse af en udvalgsbetænkning vil et flertal i et udvalg kunne henstille til folketing, at det vedtager forslaget med nogle ændringer, herunder en afstandtagen fra en del af de bemærkninger, der ledsager forslaget. Og så ved hr. Bernhard Baunsgaard godt, at det er den betænkning, der ligger til grund for folketingets vedtagelse, og ikke det oprindelige forslag.

Jeg synes derfor, det er en meget dårlig undskyldning for hr. Bernhard Baunsgaards afvisning, at han ikke kan acceptere alle bemærkningerne, for det vil vi kunne tage højde for under et udvalgsarbejde og gennem en betækningsafgivelse.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg var meget glad for fru Ebba Stranges bemærkning og vil godt yderligere følge op til hr. Bernhard Baunsgaard.

Hr. Bernhard Baunsgaard gjorde opmærksom på, at Wambergudvalget – jeg tror, det var i 1978 – kom til at beskæftige sig både med forsvarrets efterretningstjeneste og politiets efterretningstjeneste, og hvad der i øvrigt måtte være af efterretningstjenester – vi ved jo ikke, hvor mange der er. I offentligheden har vi hørt, der skulle være to, der er måske flere; derfor vil hr. Bernhard Baunsgaard se, at vi i vores beslutningsforslag ikke har taget stilling til, hvor mange der er, men skriver »efterretningstjenesterne«.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde i dag, at efter at denne sammenlægning i Wambergudvalget var sket, har vi ikke længere fået oplysninger, men folketinget fik jo heller ikke før da nogen beretning eller nogen oplys-

ninger fra Wambergudvalget. Udvalgets arbejde har altid været hemmeligt. Der har altid været total tavshed om udvalgets arbejde, så hverken før eller efter har vi fået nogen form for information om udvalget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er korrekt, at det ikke har været muligt for folketinget at få oplysninger om Wambergudvalgets arbejde med politiets efterretningstjeneste. I 1970'erne, da vi havde den store diskussion foranlediget af Hetleraffæren, fik vi af den daværende justitsminister, der nok har været den mest åbne – det har været vanskeligt at få tilsvarende oplysninger siden – udmærkede oplysninger om, hvad Wambergudvalget havde lavet. Det er derfra, jeg har disse tal, at ca. hver 10. dansker på et eller andet tidspunkt har været inde i politiets efterretningstjenestes kartoteker, et tal, der naturligvis er forfærdende på den ene side og på den anden side beroligende, for når man arkiverer og registrerer så meget, så er det meget lidt, man kan få ud af det.

Jeg vil gerne sige om dette med principperne, at selvfølgelig har fru Ebba Strange ret, når hun bemærker, at vi kan ændre det i udvalget. Det kan vi.

Jeg vil gerne sige som hovedbetragtning, at jeg kan da godt undskylde, at et parti tager fejl, når det er en fejltagelse. Jeg havde på fornemmelsen, at man gennem det udvalg ligesom havde den udgangsposition, at efterretningsvæsenet egentlig gerne måtte holde øje med os. Min udgangsposition er den modsatte. Et efterretningsvæsen er en uting, men jeg tror ikke på, at et flertal i dette folketing kan overtales til det, og jeg fik meget stærkt på fornemmelsen ved at læse forslaget fra SF, at udgangspunktet for SF og for den, der har skrevet det, var, at sådan en ting måtte man have.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Nu synes jeg godt nok, hr. Bernhard Baunsgaards hyklerier når en grænse, hvor jeg er nødt til at tage til genmæle.

Et efterretningsvæsen er en uting, sagde hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg er ikke uenig